

Освен това Съветът смята, че направеният от законодателя избор в Регламент № 1367/2006 при всички случаи е в пълно съответствие с Орхуската конвенция. В това отношение Общият съд дал неправилно тълкуване на член 9, параграф 3 от Орхуската конвенция, доколкото не съобразил свободата на действие, предоставена на страните по конвенцията.

Затова Съветът моли да се отмени посоченото решение на Общия съд и да се постанови решение по съществото на делото, с което изцяло да бъде отхвърлена жалбата, подадена в първоинстанционното производство.

(¹) Решение на Съда от 7 май 1991 г. по дело Nakajima/Съвет (С-69/89, Recueil, стр. I-2069).

(²) Решение на Съда от 22 юни 1989 г. по дело Fediol/Комисия (70/87, Recueil, стр. 1781).

(³) Регламент (ЕО) № 1367/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 6 септември 2006 година относно прилагането на разпоредбите на Орхуската конвенция за достъп до информация, публично участие в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда към институциите и органите на Общността (ОВ L 264, стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 17, стр. 126).

(⁴) Орхуска конвенция от 25 юни 1998 г. за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземането на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда, одобрена с Решение 2005/370/ЕО на Съвета от 17 февруари 2005 г. (ОВ L 124, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 201).

Жалба, подадена на 27 август 2012 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 14 юни 2012 г. по дело Т-338/08, Stichting Natuur en Milieu, Pesticide Action Network Europe/Комисия

(Дело С-405/12 Р)

(2013/С 9/46)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: P. Oliver, J.-P. Kerpenne, G. Valero Jordana, P. van Nuffel)

Други страни в производството: Stichting Natuur en Milieu, Pesticide Action Network Europe, Република Полша, Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска:

— да се отмени Решение на Общия съд (седми състав) от 14 юни 2012 г. по дело Т-338/08,

— да се постанови решение по съществото на делото, като се отхвърли жалбата за отмяна на решенията на Комисията от 1 юли 2008 г.,

— жалбоподателите по дело Т-338/08 да бъдат осъдени да заплатят разностите на Комисията в производството пред Общия съд и в настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

Първото посочено основание за обжалване съвпада с изложеното по дело С-403/12 Р.

По второто основание Комисията при условията на евентуалност твърди, че Общият съд е тълкувал неправилно приложното поле на член 9, параграф 3 от Орхуската конвенция (¹) в светлината на член 2, параграф 2, втора алинея от тази конвенция, като е постановил, че при приемането на Регламент (ЕО) № 149/2008 (²) Комисията не е действала в „законодателно качество“ по смисъла на посочения член 2, параграф 2, втора алинея.

(¹) Орхуска конвенция от 25 юни 1998 г. за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземането на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда, одобрена с Решение 2005/370/ЕО на Съвета от 17 февруари 2005 г. (ОВ L 124, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 201).

(²) Регламент (ЕО) № 149/2008 на Комисията от 29 януари 2008 година за изменение на Регламент (ЕО) № 396/2005 на Европейския парламент и на Съвета чрез въвеждане на приложения II, III и IV, определящи максимално допустимите граници на остатъчни вещества за продукти, обхванати от приложение I към него (ОВ L 58, стр. 1).

Преюдициално запитване, отправено от Oberlandesgericht Innsbruck (Австрия) на 21 септември 2012 г. — Siegfried Pohl/ÖBB Infrastruktur AG.

(Дело С-429/12)

(2013/С 9/47)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Innsbruck

Страни в главното производство

Ищец: Siegfried Pohl

Ответник: ÖBB Infrastruktur AG

Преюдициални въпроси

1. Действащото понастоящем право на Съюза, и по-специално

1. предвиденият от правото на Съюза общ принцип на равно третиране;
2. общият принцип на забрана за дискриминация, основана на възраст, по смисъла на член 6, параграф 3 ДЕС и член 21 от Хартата на основните права,
3. забраната за дискриминация на свободното движение на работници по член 45 ДФЕС,
4. Директива 2000/78/ЕО (¹)

допуска ли национална правна уредба — съдържаща се отчасти в закон, отчасти в колективен договор — която с постигането на съгласие става част от индивидуалния трудов договор и съгласно която предходните периоди на заетост на работниците в сектора на железопътния транспорт, прослужени преди те да навършат 18-годишна възраст, изобщо не се зачитат, а прослужените след навършването на тази възраст се зачитат само наполовина, ако не са в „квазидържавни“ национални предприятия или в предприятието на самия ответник — национален работодател, без да се вземат предвид конкретно придобитите от работника умения и знания?

2. При отрицателен отговор на първия въпрос: когато се определя размерът на възнаграждението със задна дата, като в съответствие с правото на Съюза се зачитат непризнати дотогава предходни периоди на заетост (преди навършване на 18-годишна възраст — изцяло, а от момента на навършване на тази възраст от ищца до постъпването му на работа при ответника — наполовина), има ли значение фактът, че релевантните предходни периоди на заетост са прослужени от 1 декември 1965 г. до 24 ноември 1974 г., т.е. много преди Австрия да се присъедини към ЕС/ЕИП и да бъде постановено първото решение във връзка с принципа на равно третиране, предвиден от правото на Съюза?
3. При отрицателен отговор на първия въпрос: действащото понастоящем право на Съюза, и по-специално принципът на ефективност, допуска ли национални разпоредби относно давността, по силата на които е изцяло погасено правото на работника, впоследствие пенсионер, да иска от своя работодател да му изплати възнаграждението, а по-късно пенсията, което/която следва от зачитането в съответствие с правото на Съюза по смисъла на първия въпрос на предходните периоди на заетост, прослужени в чужбина и преди навършване на 18-годишна възраст, каквото право заинтересованото лице не е имало съгласно националното право и обективно е можело да го упражни едва с постановяването на 30 ноември 2000 г. на Решение по дело C-195/98, *Österreichischer Gewerkschaftsbund — Gewerkschaft öffentlicher Dienst*, и на 18 юни 2009 г. на Решение по дело C-88/08, *Hütter*?
4. При отрицателен отговор на първия въпрос: действащото понастоящем право на Съюза, и по-специално хоризонталното действие на предвидения от това право общ принцип на равно третиране и/или на забраната за дискриминация на свободното движение на работници, създава ли задължение за работодател в сектора на железопътния транспорт с близо 40 000 работници и организация, която има многостепенна йерархична структура и покрива територията на страната, да запознава своите работници и техните представители с публикувани и в ежедневната преса решения на Съда на Европейския съюз, в които използван дотогава от работодателя начин на зачитане на предходни периоди на заетост е обявен за несъобразен с правото на Съюза, и които наред с другото могат да доведат до изплащането на възнаграждения със задна дата?

(¹) Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите, ОВ L 303, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7.

Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия) на 3 октомври 2012 г. — Almer Beheer BV и др./Van den Dungen Vastgoed BV и др.

(Дело C-441/12)

(2013/C 9/48)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Almer Beheer BV, Daedalus Holding BV

Ответници: Van den Dungen Vastgoed BV, Oosterhout II BVBA

Преюдициални въпроси

1. Следва ли член 3, параграф 1 от Директива 2003/71 (¹) да се тълкува в смисъл, че предвиденото в директивата задължение за публикуване на проспект се прилага по принцип (т.е. независимо от предвидените в директивата освобождавания и изключения в определени случаи) и към публичната продан на ценни книжа?
2. а) Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен: Следва ли в този случай понятието „свкупна цена на офертата“ по смисъла на член 1, параграф 2, буква з) от Директива 2003/71 да се тълкува в смисъл, че при публична продан на ценни книжа трябва да се има предвид размерът на постъпленията, които следва разумно да се очакват с оглед на особения характер на публичната продан, дори и когато постъпленията, които следва разумно да се очакват, са значително по-ниски от стойността в икономическия оборот?
- б) Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен, а отговорът на втория въпрос, буква а) е отрицателен: Как в този случай и в частност при публична продан на ценни книжа следва да се тълкува понятието „свкупна цена на офертата“ по смисъла на член 1, параграф 2, буква з) от Директива 2003/71?

(¹) Директива 2003/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно проспекта, който следва да се публикува, когато публично се предлагат ценни книжа или когато се допускат ценни книжа до търгуване, и за изменение на Директива 2001/34/ЕО (ОВ L 345, стр. 64; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 7, стр. 23).